

Capcanele „investițiilor” – jocurile piramidale

- Citește textul care urmează pentru a afla despre riscurile unor investiții nerecomandate.

În anul 1992, în țara noastră, a fost inițiată și pusă în aplicare o schemă de joc numită Caritas, care funcționa astfel: depuneai 2.000 lei la societatea comercială cu același nume și ți se promitea un câștig de opt ori mai mare la termenul de trei luni. Inițiatorul se numea Ioan Stoica, contabil de meserie.

Jocul a funcționat între aprilie 1992 și august 1994, dar plățile către deponenți au încetat din octombrie 1993, din lipsă de fonduri.

Strategia jocului este aceea că primilor înscriși li se pot asigura câștigurile de la deponenții ulteriori, dar ramificația nu poate continua la nesfârșit, numărul celor înscriși și sumele depuse limitându-se la un moment dat.

Acest tip de „investiție” sau „plasament” este, de fapt, o înșelătorie, pentru că Aristotel avertiza, încă din Antichitate, că banii facilitează schimburile, nu produc alți bani în mod nemijlocit și direct.

Guvernatorul Băncii Naționale a României, Mugur Isărescu, estimează că prin firma respectivă s-a rulat în acea perioadă o treime din masa monetară a țării noastre.

Fondatorul a fost acuzat de fraudă, pentru păgubirea a mii de români, și condamnat la închisoare.

